

ли йому на зустріч з хлібом, сіллю та образами. Незабаром потім Хмельницький вїхав пишно в Київ. Лежачи ниць перед образом в Києві, Хмельницький заливав ся сльозами:

»Радійте, брати!« — промовляв Хмельницький, — »українська сила переважила й перемогла польську. Тепер цілий світ знати ме, що то козаки!«

»Та не буде краще, та не буде лучче, як у нас на Вкраїні; бо не має жиди, бо не має ляха, не буде зміни«, — виспівував тоді нарід думи про Богдана по всіх усюдах. І то був справді ліпший рік для України, рік визвоління народа від панщини, від ляхів, від жидів.

З Києва Богдан поїхав до дому, до Чигирина і почав жити дуже пишно. Він тоді мав стільки добра і грошей, скільки буває в царів та королів. Чигиринський полк і три тисячі нанятих татар завжди стояли сторожею на варті коло його двору...